

**การพัฒนาแบบการบริหารสถานศึกษา 5MSG MODEL ในการพัฒนาสมรรถนะ
การจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา**
**The development of school administration model 5MSG for development of
teacher competency in learning management for raise the level of learning
achievement of Phoo Wittaya School**

อังคณา คำสิงห์นอก^{1*}

Angkana Khumsingnok

โรงเรียนภูวิทยา

Phoo Wittaya school

(Received 30/04/2024, Revised 23/05/2024, Accepted 24/05/2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา 2) พัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 (R₁) ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการบริหารและพัฒนา หาข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้บริหาร 1 คน ครูผู้สอน 43 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน ระยะที่ 2 (D₁) พัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การประเมินความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน ระยะที่ 3 (R₂) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษา โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participation Action Research) จำนวน 2 ภาคเรียน ผู้เข้าร่วมประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครู 43 คน และนักเรียน 730 คน ระยะที่ 4 (D₂) การประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาและเผยแพร่รูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยใช้กลุ่มเป้าหมายคือผู้บริหาร 1 คน ครูผู้สอน 43 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 13 คน เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการสรุปข้อมูลแบบอุปนัย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ปัญหาที่พบโดยส่วนใหญ่ คือครูขาดความตระหนักในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการที่ทันสมัยและหลากหลาย อีกทั้งไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง จึงส่งผล

¹ ผู้อำนวยการโรงเรียนภูวิทยา, E-mail Address : ang_khum@hotmail.com

* Corresponding Author

ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด แนวทางการพัฒนาควมมีการใช้หลักการบริหารเชิงระบบที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

2. รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องและความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูอยู่ในระดับมาก โดยมีพัฒนาการที่สูงขึ้นร้อยละ 9.31 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ปีการศึกษา 2565 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนในระดับดีเยี่ยม เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2564

4. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหารสถานศึกษา, การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, 5MSG MODEL

Abstract

The objectives of this research were to 1) study (the current conditions), problems, and guidelines for management and development of the teacher competency in learning management to raise the level of learning achievement of Phoowittaya School; 2) develop a school administration model that affects the development of the teacher competency in learning management to raise the level of learning achievement; 3) implement the developed school administration model; and 4) study the satisfaction toward the developed school administration model. The Research and Development (R&D) methodology was divided into 4 phases as follows: Phase 1 (R₁) : study (the current conditions), problems, and guidelines for management and development through qualitative data using interviews. The key informants consisted of one administrator, 43 teachers, and 10 experts. Phase 2 (D₁) : develop school administration model that affects the development of teacher competency in learning management (to raise the level of) students learning achievement of Phoowittaya School. The evaluation included Model's utility, feasibility, propriety and accuracy by 9 experts. Phase 3 (R₂) : implement the school administration model using Participatory Action Research two semesters. The participants consisted of 1 school administrators, 43 teachers, and 730 students. Phase 4 (D₂) : evaluate satisfaction toward the developed school administration model. The target group consisted of 1 administrator, 43 teachers, and 13 member of the basic education school committee. The research tools consisted of the interview form, the model quality assessment form, and the satisfaction questionnaire. Quantitative data analysis used the descriptive statistics including frequency, percentage, mean (*M*), and standard deviation (*SD*). Qualitative data were analyzed by using content analysis and inductive summarization.

The results of the research are summarized as follows:

1. The state of problems of teacher competency in learning management is predominantly attributed to a lack of awareness among teachers regarding contemporary and diverse teaching methodologies. Moreover, resistance to change impedes the efficacy of learning achievement. A systematic management approach focusing on continuous development of both teachers' and students' competencies is essential for addressing this challenge.
2. The developed model of school educational administration that affects the development of teacher competency in learning management to raise the level of learning achievement, was at the highest level of utility, feasibility, propriety, and accuracy.
3. The development of teacher competency in learning management found that the teacher competency in learning management was at a high level, with 9.31%. In the academic year 2022, students' levels of learning achievement, desired characteristics and the competencies were rated from good to excellent level, increased showing an from the academic year 2021.
4. The evaluation of satisfaction toward the developed model of school administration found that overall was at the highest level.

Keywords: School Administration Model, Teacher Competency Development in Learning Management, Learning Achievement, 5MSG MODEL

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายหลักของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในฐานะของพลเมืองโลก คือ การพัฒนาความรู้ ความคิด สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงในลักษณะการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นในสังคม การเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 ที่เน้นองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่ล้ำหน้า สามารถนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อสร้างนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพเศรษฐกิจ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2560 - 2579) คือ “ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักของกระทรวงศึกษาธิการ (2553) คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้ ความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต และยังสอดคล้องกับสมรรถนะทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิด 3R ได้แก่ สามารถอ่านออกได้ (reading) สามารถเขียนเพื่อการสื่อสาร (writing) มีทักษะการคำนวณ (arithmetic) และ 8C ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณ์ญาณและสามารถแก้ปัญหาได้ (Critical thinking and problem solving) ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม (Creativity and innovation) ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม (Cross-cultural understanding) ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ (Collaboration teamwork and leadership) ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ (Communication information and media literacy) ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี (Computing and IT literacy) ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ (Career and learning skills) ความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมไปถึงการมีระเบียบวินัย (Compassion) (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2561)

ผู้บริหารสถานศึกษา ถือว่าเป็นผู้นำทางวิชาการจึงต้องมีความวิสัยทัศน์กว้างไกล มีแผนในการพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายทุกระดับและครอบคลุมภารกิจของสถานศึกษา มีการประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือมีกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำแผนทุกขั้นตอน มีการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยกำหนดมอบหมายผู้รับผิดชอบ และให้ครูนำไปสู่การปฏิบัติ

ในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดภาพความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน และต้องส่งเสริมครูให้เข้าศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนา ประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงาน เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์การทำงาน และความก้าวหน้าในวิชาชีพ มีการติดตาม ประเมินผลการพัฒนาผลการพัฒนา และนำผลการพัฒนาไปปรับปรุง ดังนั้นการพัฒนาครูจึงเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องหาวิธีนวัตกรรมใหม่ ๆ มาพัฒนาความสามารถของครู เพื่อให้มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยนต์ เพาพาน (2559) ที่กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและเป็นตัวแปรสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหาร ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีคุณลักษณะโดดเด่น เหมาะสม มีความรู้เชิงทฤษฎี ทักษะ บทบาทหน้าที่ คุณธรรม และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษายุคใหม่ เพื่อนำพาสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จสามารถสนองตอบการแข่งขัน และทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก (พัทธยา ชนะพันธ์, 2561)

สภาพปัญหาที่พบจากการรายงานผลการประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ครูมีสมรรถนะทางวิชาชีพของโรงเรียนภูวิทยา (2563) พบว่า มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงตามศักยภาพของผู้เรียน เลือกใช้เทคนิค วิธีการหรือแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งต้องบูรณาการทักษะด้านต่าง ๆ ด้วย และจากผลรายงานการประกันคุณภาพภายนอก ผลการประเมิน SAR ภายใต้อาณัติการ COVID – 19 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี แต่มีจุดควรพัฒนาที่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนตามจุดเน้นที่กำหนดให้บรรลุเป้าหมาย และสามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้ โดยสร้างความตระหนักให้ครูได้เห็นประโยชน์และความสำคัญในการสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา แต่ในทางกลับกันถ้าโรงเรียนไม่ได้นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หรือนำไปใช้แก้ไขได้ไม่ตรงจุด ซึ่งส่งผลทำให้กระบวนการบริหารจัดการของผู้บริหารขาดประสิทธิภาพ ครูผู้สอนไม่ได้พัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการศึกษาสภาพปัญหาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำทฤษฎีระบบ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีขั้นตอนชัดเจนและเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย 1. ปัจจัยนำเข้า 2. กระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 2.1) การวางแผนและการวิเคราะห์องค์กร (Swot Analysis) 2.2) การอบรมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management) 2.3) การลงมือปฏิบัติและการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล (Supervision) 2.4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในฐานโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ (School as Learning Community) 2.5) การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Sustainability) 3. ผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบไปใช้ ได้แก่ 3.1) ครูดีมีคุณภาพ 3.2) ผู้เรียนดีมีคุณภาพ 3.3) ผู้บริหารดีมีคุณภาพ 3.4) โรงเรียนดีมีคุณภาพ และ 3.5) องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และ 4. การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีปฏิสัมพันธ์กันมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา และสร้างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา มาเป็นแนวทางในการพัฒนาครูซึ่งมีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาครูให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ เป็นครูมืออาชีพที่มีทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

2.3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (R₁) ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนภูวิทยา

1.1.1 ผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูผู้สอนโรงเรียน ภูวิทยา จำนวน 43 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 รวมทั้งหมด 44 คน

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอนโรงเรียนภูวิทยา ซึ่งเป็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์สภาพปัญหา การจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนภูวิทยา

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนภูวิทยา โดยจัดประชุมผู้บริหารและครูทั้งโรงเรียน ชี้แจงทำความเข้าใจ และขอความร่วมมือจากครูในการสัมภาษณ์ จากนั้นทำการสัมภาษณ์เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ เพื่อสรุปประเด็นสภาพปัญหาทั้งหมด เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.2 ศึกษาแนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

1.2.1 ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความเชี่ยวชาญการบริหารสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์แนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน และเพื่อขออนุญาตหมาย วัน เวลา ในการสัมภาษณ์ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามวันเวลาที่กำหนด

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ เพื่อสรุปประเด็นแนวทางการบริหาร และพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยาทั้งหมดเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ระยะที่ 2 (D₁) พัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

2.1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบและแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ 2) แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 3) แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในฐานชุมชนแห่งการเรียนรู้ 4) แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 5) เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการเรียนการสอน 6) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน 7) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการการศึกษา เอกสาร และงานวิจัย โดยวิเคราะห์ องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาของนักวิชาการท่านต่าง ๆ ได้ออกแบบไว้

2.2 สร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัญหา และแนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของโรงเรียนภูวิทยา ที่ได้จากระยะที่ 1 มาสร้างเป็นร่างรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา ซึ่งองค์ประกอบหลักจำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) กระบวนการ และ 5) ผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบไปใช้ พร้อมตัวบ่งชี้ของแต่ละ องค์ประกอบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ 1) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 2) ความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ พร้อมตัวบ่งชี้ของแต่ละด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 3) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

2.3 ตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

2.3.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหารสถานศึกษา หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล การศึกษา จำนวน 9 คน ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2565 เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และตรวจสอบความเป็น ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของรูปแบบ

2.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้นำรูปแบบมาตรวจสอบความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ พัฒนาขึ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการดำเนินการจัดทำคู่มือการสนทนากลุ่ม สำหรับผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มและ ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม เครื่องบันทึกเสียง วิดีโอ และสมุดบันทึกเพื่อใช้ในการบันทึกการสนทนา โดยมีผู้ช่วยวิจัย เป็นผู้บันทึกการสนทนา และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น

2.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

2.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์เนื้อหาและการสรุปข้อมูลแบบอุปนัย

ระยะที่ 3 (R₂) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

3.1 ใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา ผ่านกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participation Action Research) ผู้วิจัยได้นำรูปแบบฯ ไปใช้กับครูโรงเรียนโรงเรียนภูวิทยา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการดังนี้
ขั้นวางแผน (Plan) ดำเนินการโดยผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกคนร่วมกันนำนโยบาย และแนวทางการบริหารที่ต้องการจะพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู มาวางแผน จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา และจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้บริหารต้องสร้างความตระหนักให้กับครู เพื่อให้ครูเกิดความตระหนัก ที่จะร่วมพัฒนาความสามารถของตนเองทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติในการจัดการเรียนรู้ ขึ้นนำไปสู่การปฏิบัติ (Act) ดำเนินการโดยครูนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาครูให้มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล (Observe) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล โดยผู้บริหารและคณะกรรมการนิเทศที่ได้รับมอบหมายจัดทำปฏิทิน และออกนิเทศอย่างต่อเนื่อง ขั้นการสะท้อนผล (Reflect) เปิดโอกาสให้ครูได้สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้ครูได้นำเสนอผลการปฏิบัติงานของตนเองจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เป็นเลิศมาขยายผล

3.2 ติดตามผลการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

3.2.1 ประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ประเมินโดยคณะกรรมการนิเทศชั้นเรียน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1 คน หัวหน้างานนิเทศภายใน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 1 คน และผู้วิจัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 5 คน (ประเมินครู 1 คน) ซึ่งมีการนิเทศครูผู้สอน จำนวน 43 คน

3.2.1.1 กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ครู จำนวน 43 คน ที่จัดการเรียนการสอนของโรงเรียนภูวิทยา ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2565

3.2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนภูวิทยา ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ผู้ประเมิน (Rater Agreement Index: RAI) เท่ากับ 0.93

3.2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โดยการส่งแบบประเมินไปยังกลุ่มเป้าหมายด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 43 ฉบับ ได้ตอบกลับมาจำนวน 43 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย (M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นรายข้อและภาพรวมแล้วแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์

ระยะที่ 4 (D₂) การประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

การประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

4.1 กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้บริหาร 1 คน (ไม่รวมผู้วิจัย) ครู 43 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน (ไม่รวมผู้วิจัยและตัวแทนครู)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา เป็นแบบสอบถามชนิดจัดลำดับคุณภาพ 5 ระดับของลิเคอร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, 109) ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อสิ้นสุดการจัดการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยผู้วิจัยส่งลิงก์แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยาให้แก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนภูวิทยาเพื่อเข้าระบบในการทำแบบสอบถามแบบออนไลน์ ในช่วงระหว่างวันที่ 1 –15 เมษายน พ.ศ. 2565

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย (M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ คะแนน 4.51–5.00 หมายถึง มากที่สุด คะแนน 3.51–4.50 หมายถึง มาก คะแนน 2.51–3.50 หมายถึง ปานกลาง คะแนน 1.51–2.50 หมายถึง น้อย คะแนน 1.00–1.50 หมายถึง น้อยมาก

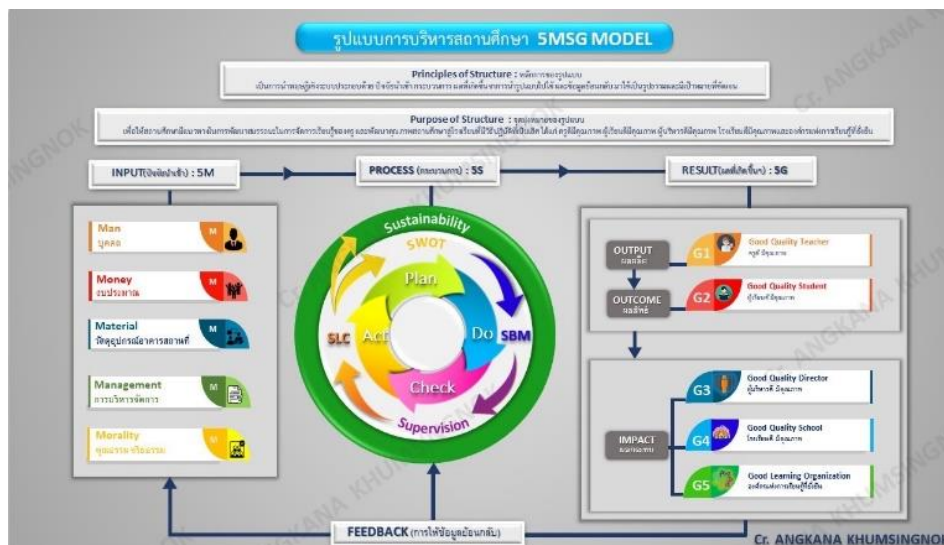
4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

4.1.1 สภาพปัญหาการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ปัญหาที่พบโดยส่วนใหญ่คือครูขาดความตระหนักในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการที่ทันสมัยและหลากหลาย ขาดการส่งเสริมให้ครูเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งครูไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด แนวทางการพัฒนาควรมีการใช้หลักการบริหารเชิงระบบที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

4.1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าแนวทางการบริหารสถานศึกษาควรดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) ผู้บริหาร ครู และบุคลากรต้องร่วมมือกันวางแผนและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา และจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครู และผู้บริหารต้องสร้างความตระหนักให้กับครู เพื่อให้ครูเกิดความตระหนักที่จะร่วมพัฒนาความสามารถของตนเองทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติในการจัดการเรียนรู้ 2) จัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูให้มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ครูจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ครูต้องสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนอย่างเป็นรูปธรรม 4) โรงเรียนควรมีแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งให้มีการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาและปรับปรุง 5) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้ครูได้นำเสนอผลการปฏิบัติงานของตนเองจากการจัดการเรียนรู้ที่เป็นเลิศมาขยายผล และผู้บริหารให้การยกย่องชมเชย ภาพความสำเร็จของครูในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

4.2 ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา ได้ผลดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารสถานศึกษา 5MSG MODEL ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

รูปแบบการบริหารสถานศึกษา 5MSG MODEL ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยาที่ผู้วิจัยพัฒนา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

หลักการของรูปแบบ (Principles of Structure) เป็นการนำเอาทฤษฎีเชิงระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบไปใช้ และข้อมูลย้อนกลับมาใช้เป็นรูปธรรมและมีเป้าหมายที่ชัดเจน

จุดมุ่งหมายของรูปแบบ (Purpose of Structure) เพื่อให้สถานศึกษามีแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู และพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาสู่โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ได้แก่ ครูดีมีคุณภาพ ผู้เรียนดีมีคุณภาพ ผู้บริหารดีมีคุณภาพ โรงเรียนดีมีคุณภาพ และองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

ปัจจัยนำเข้า (INPUT) ประกอบด้วย

1. ด้านบุคลากร (Man) ได้แก่ 1.1) ผู้บริหาร 1.2) ครูผู้สอน 1.3) ผู้เรียน และ 1.4) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนภูวิทยา
2. ด้านงบประมาณ (Money) ได้แก่ 2.1) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ และ 2.2) ระดมทรัพยากรจากเครือข่าย
3. ด้านวัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ (Material) 3.1) วัสดุ สื่อ และอุปกรณ์ และ 3.2) แหล่งเรียนรู้และการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน
4. ด้านการบริหารจัดการ (Management) ได้แก่ 4.1) วางแผนเตรียมการจัดทำโครงการ 4.2) จัดทำหลักสูตรฝึกอบรม 4.3) ดำเนินโครงการฝึกอบรม 4.4) ประเมินผลโครงการ 4.5) สะท้อนผลการประเมิน 4.6) สรุปผลรายงาน 4.7) ปรับปรุงพัฒนา และ 4.8) เผยแพร่ขยายผล
5. คุณธรรม จริยธรรม (Morality) ได้แก่ จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

กระบวนการ (PROCESS) ประกอบด้วย

1. การวางแผนและการวิเคราะห์องค์กร (SWOT Analysis)
2. การอบรวมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management)
3. การลงมือปฏิบัติ และการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล (Supervision)
4. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในฐานะโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ (School as Learning Community)
5. การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Sustainability)

ผลที่เกิดขึ้น (RESULT) จากการนำรูปแบบไปใช้

1. ผลผลิต (Output) ครูดีมีคุณภาพ ได้แก่ สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครู
2. ผลลัพธ์ (Outcome) ผู้เรียนดีมีคุณภาพ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
3. ผลกระทบ (Impact) ผู้บริหารดีมีคุณภาพ โรงเรียนดีมีคุณภาพ องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ ของร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ (n=9)

ด้าน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ
1. ความเป็นประโยชน์	4.62	0.30	มากที่สุด
2. ความเป็นไปได้	4.55	0.38	มากที่สุด
3. ความเหมาะสม	4.64	0.31	มากที่สุด
4. ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ	4.71	0.17	มากที่สุด
ภาพรวม	4.63	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.63, SD = 0.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ ($M = 4.71, SD = 0.17$) รองลงมาคือ ด้านความเหมาะสม ($M = 4.64, SD = 0.31$) ด้านความเป็นประโยชน์ ($M = 4.62, SD = 0.30$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความเป็นไปได้ ($M = 4.55, SD = 0.38$)

4.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา

4.3.1 ผลการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครู

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยาล้างการทดลองใช้รูปแบบ (n=43)

สมรรถนะ	ภาคเรียนที่ 1		ระดับ	ภาคเรียนที่ 2		ระดับ	ผลการพัฒนา (ร้อยละ)
	M	SD		M	SD		
1. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้	3.89	0.43	มาก	4.46	0.20	มาก	14.65
2. ความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้	4.13	0.40	มาก	4.42	0.23	มาก	7.02
3. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้	4.22	0.42	มาก	4.50	0.20	มาก	6.63
ภาพรวม	4.08	0.40	มาก	4.46	0.17	มาก	9.31

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังจากทดลองใช้รูปแบบแล้ว คณะกรรมการนิเทศชั้นเรียน จำนวน 5 คน ได้ประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู จำนวน 43 คน พบว่า ในภาพรวมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และครูมีพัฒนาการที่สูงขึ้นร้อยละ 9.31 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูมีพัฒนาการด้านความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้สูงขึ้นร้อยละ 14.65 ด้านความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นร้อยละ 7.02 และด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นร้อยละ 6.63

4.3.2 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ปีการศึกษา 2564 และ 2565 โดยภาพรวม หลังการทดลองใช้รูปแบบ

ด้าน	ปีการศึกษา 2564	ปีการศึกษา 2565	ผลการเปรียบเทียบ
	ร้อยละ	ร้อยละ	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีถึงดีเยี่ยม (เกรด 3 ขึ้นไป)	76.86	80.61	เพิ่มสูงขึ้น
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับดีถึงดีเยี่ยม (ระดับ 2-3)*	90.76	96.05	เพิ่มสูงขึ้น
สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนระดับดีถึงดีเยี่ยม (ระดับ 2-3)*	93.56	96.02	เพิ่มสูงขึ้น

หมายเหตุ : *เกณฑ์การตัดสิน ระดับ 1 หมายถึง ผ่าน, ระดับ 2 หมายถึง ดี, ระดับ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 3 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ปีการศึกษา 2564 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีถึงดีเยี่ยม ร้อยละ 76.86 ในขณะที่ปีการศึกษา 2565 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีถึงดีเยี่ยมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80.61 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่าปีการศึกษา 2564 นักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีถึงดีเยี่ยม ร้อยละ 90.76 ในขณะที่ปีการศึกษา 2565 นักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีถึงดีเยี่ยมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 96.05 ด้านสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน พบว่าปีการศึกษา 2564 นักเรียนที่มีสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนในระดับดีถึงดีเยี่ยม ร้อยละ 93.56 ในขณะที่ปีการศึกษา 2565 นักเรียนที่มีสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนในระดับดีถึงดีเยี่ยมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 96.02

4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา (n=43)

รายการ	ความพึงพอใจ		การแปลผล
	M	SD	
1. ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมกันวิเคราะห์และสร้างแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน	4.71	0.45	มากที่สุด
2. ผู้บริหารใช้หลักบริหารที่มีความชัดเจน เป็นระบบตามลำดับขั้นตอน สามารถพัฒนาครูสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ได้จริง	4.57	0.49	มากที่สุด
3. ผู้บริหารใช้รูปแบบการบริหารเพื่อช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ได้ยิ่งขึ้น	4.54	0.50	มากที่สุด
4. ผู้บริหารใช้รูปแบบการบริหารเพื่อช่วยให้ครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้	4.56	0.50	มากที่สุด
5. ครูมีอิสระในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผนการจัดการเรียนรู้	4.49	0.50	มาก
6. ผู้บริหารและครูปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลังในการพัฒนาการเรียนจัดการเรียนรู้	4.49	0.51	มาก
7. ผู้บริหาร คณะกรรมการนิเทศชั้นเรียนมีความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการ ทำให้ความรู้สึกลดตึงเครียดระหว่างปฏิบัติงานสอนของครูลดลง	4.54	0.50	มากที่สุด
8. ผู้บริหารส่งเสริมและคอยให้ความช่วยเหลือ พัฒนาและให้ กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ	4.59	0.49	มากที่สุด
9. รูปแบบช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้อย่างถูกต้องชัดเจน และเป็นรูปธรรม	4.47	0.50	มาก
10. นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกมากขึ้น	4.64	0.48	มากที่สุด
11. นักเรียนมีความรับผิดชอบและมีวินัยในการทำงานมากขึ้น	4.52	0.50	มากที่สุด
12. นักเรียนรู้จักสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.61	0.49	มากที่สุด
13. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	4.57	0.53	มากที่สุด
14. ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการบริหารครั้งนี้มีความคุ้มค่าต่อเวลา	4.50	0.50	มาก
15. ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการบริหารครั้งนี้มีความคุ้มค่ากับงบประมาณ	4.54	0.53	มากที่สุด
ภาพรวม	4.56	0.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.56, SD=0.19$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมวิเคราะห์และสร้างแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.71, SD=0.45$) รองลงมา คือ นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกมากขึ้น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.64, SD=0.48$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รูปแบบช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องชัดเจน และเป็นรูปธรรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($M=4.47, SD=0.50$)

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการบริหารและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา ปัญหาที่พบโดยส่วนใหญ่ คือครูขาดความตระหนักในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการที่ทันสมัยและหลากหลาย ขาดการส่งเสริมให้ครูเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งครูไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด แนวทางการพัฒนาควรมีการใช้หลักการบริหารเชิงระบบที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะครูและครูเรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ครู และบุคลากรต้องร่วมมือกันวางแผน และจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา และจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ครูจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปปฏิบัติในชั้นเรียนอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งโรงเรียนควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งให้มีการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา และปรับปรุง จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้ครูได้นำเสนอผลการปฏิบัติงานของตนเองจากการจัดการเรียนรู้ที่เป็นเลิศมาขยายผลการจัดการเรียน สอดคล้องกับวิโรจน์ สารรัตน์ (2561) ที่ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหน้าที่ในการบริหาร โดยผู้บริหารจะต้องมีการการวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การชี้นำ (Leading) และการควบคุมองค์กร (Controlling) และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัทธยา ชนะพันธ์ (2561) ที่ทำวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ทักษะการช่วยเหลือตนเองสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสุโขทัย พบว่า แนวทางการบริหารเพื่อพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การวางแผน ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของสถานศึกษาร่วมกัน 2) การปฏิบัติตามแผน ควรมีการดำเนินกิจกรรมด้วยเทคนิควิธีการที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและผู้ร่วมกิจกรรม 3) การตรวจสอบ ควรมีการทบทวนวิสัยทัศน์ และเป้าหมายร่วมกันของสถานศึกษา ด้วยการกำหนดวิธีการ และประเด็นที่จะตรวจสอบให้ชัดเจน 4) การปรับปรุงแก้ไข ควรมีการส่งเสริมให้มีการนำเสนอวิสัยทัศน์ และเป้าหมายร่วมกันของสถานศึกษาทุกครั้ง

5.2 รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการได้พัฒนาจากการวิเคราะห์และศึกษาสภาพปัญหา การจัดการเรียนรู้ของครูตลอดจนสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเชิงระบบของศิริชัย กาญจนวาสี (2564) สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ (2564) ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุพรรณภูมิ โดยเริ่มจากศึกษาสภาพและ

ความต้องการ ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ร่างรูปแบบแล้วนำร่างรูปแบบนั้นเข้าที่ประชุมกลุ่มสนทนาเห็นด้วยกับรูปแบบว่ามีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้อง สอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ทำให้ได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ แล้วนำรูปแบบไปทดลองใช้กับครูในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ จำนวน 83 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ นิเทศและให้คำปรึกษา และสะท้อนคิดและพัฒนาต่อเนื่อง หลังจากทดลองใช้รูปแบบผลการศึกษาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูหลังการใช้รูปแบบโดยรวมมีสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 หลังจากทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาแล้วในภาพรวมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์และด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ในปีการศึกษา 2565 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2564 ทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและคณะครูร่วมกันทบทวนแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา มีการเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับคณะครู เปิดโอกาสให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนซึ่งกันและกัน และนำเสนอผลงานที่สะท้อนการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกภายในโรงเรียน และระหว่างโรงเรียน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศชั้นเรียน เพื่อกำกับติดตามแบบกัลยาณมิตรอย่างต่อเนื่องตามปฏิทินที่กำหนดไว้ และตามกระบวนการนิเทศที่มีคุณภาพตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, 9) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการศึกษาโดยกระบวนการเดมมิง (Deming Process) มีการรายงานผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นภาคเรียน และสรุปรายงานเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ชยพล ธงภักดี และจักรพงษ์ พร่องพรมราช (2564) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้รูปแบบครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด และณฤมล คล้ายริน (2564) ได้พัฒนารูปแบบเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับครูโรงเรียนเทศบาลอินทปัญญา วัดใหญ่อินทาราม สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้รูปแบบครูมีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมากที่สุด และศุวนิดา ภูขำนิ (2564) ได้พัฒนาสมรรถนะครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กรณีโรงเรียนบ้านนาตาลคำข้า ผลการวิจัยพบว่า ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด

5.4 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยา พบว่า มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารโดยใช้รูปแบบ 5MSG MODEL ที่พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูวิทยาเป็นไปอย่างเป็นระบบ ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้ มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสุภัทรา ภูษิตรัตนวลี (2560) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเชิงรุกของนักศึกษา กลุ่มทดลองที่อาจารย์จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่อาจารย์จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปกติ และนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในภาพรวมอยู่ระดับดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับกัญญาพัชญ์

กานต์ภูวนันต์ และวีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2562) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ระดับมากที่สุด

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ที่มีความเป็นมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มเครือข่ายในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ ต่อไป

6.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ระดับ คือ ระดับผู้บริหาร และระดับครูผู้สอน เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูได้ครอบคลุม เนื่องจากตัวแปรที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูอาจจะมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการบริหารจัดการ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นต้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่า โมเดลสมการเชิงโครงสร้างพระดัตถ์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ เมื่อมีการเก็บข้อมูลต่างระดับกัน

7. ประโยชน์ที่จะได้รับ

7.1 ทำให้ได้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูววิทยาที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 กระบวนการวิจัยรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนภูววิทยา ใช้เป็นแนวทางในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้เต็มตามศักยภาพอันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาที่ต้องการต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

(พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กัญญาพัชญ์ กานต์ภูวนันต์ และวีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2562). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 47(1), 1-17.

ชยพล ธงภักดี และจักรพงษ์ พร่องพรหมราช. (2564). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารชุมชนวิจัย*, 15(4), 70-83.

ชัยยนต์ เพาพาน. (2559). แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานการเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 12(1), 1-9.

นฤมล คล้ายริน. (2564). รูปแบบเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับครูโรงเรียนเทศบาลอินทปญญา วัดใหญ่อินทาราม สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี. *HRD Journal*, 12(2), 58-74.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.
- พัทธยา ชนะพันธ์. (2561). รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ทักษะการช่วยเหลือตนเองสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสุโขทัย (รายงานวิจัย). ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสุโขทัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2561). 7 ทักษะของครูยุค 4.0. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2561). ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 .วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 20(1), 261-271.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2564). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 10). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ. (2564). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ. (รายงานการวิจัย). โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ.
- ศุนิดา ภูขำนิ (2564). การพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กรณีโรงเรียนบ้านนาตาลคำข้า [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
- สุภัทรา ภูจิตรัตนาวัล. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579. พริกหวานกราฟฟิค.